

Η πολεμική εναντίον της Παλαιάς Διαθήκης από τους Ναζί (Πρωτοπρ. Βασίλειος Γεωργόπουλος, Επίκ. Καθηγητής Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Η Παλαιά Διαθήκη ως μέρος της Αγ. Γραφής έτυχε από αρχαιοτάτων χρόνων μιας πρωτοφανούς πολεμικής. Κοινός παρονομαστής των πολεμίων της ανά τούς αιώνες, έστω και αν τα κίνητρά τους ήταν διαφορετικά, είναι ότι δεν θέλησαν ποτέ να κατανοήσουν το γεγονός, ότι η Παλαιά Διαθήκη είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένη με το πρόσωπο του Χριστού.

Γι-’ αυτό κατανοείται μόνο χριστολογικά, καθώς καταγράφει την εν χρόνω φανέρωση και εξέλιξη του σχεδίου του Τριαδικού Θεού για την εν Χριστώ παλιγγενεσία του ανθρώπου και της δημιουργίας. Η άσαρκος του Θεού Λόγου παρουσία στην Παλαιά Διαθήκη στις Θεοφάνειες, οι τύποι, τα σύμβολα, οι προεικονίσεις, οι προφήτες, εκφράζουν κατά τρόπο ρεαλιστικό, ότι τα πάντα

κινούνται γύρω από το πρόσωπο του Θεανθρώπου και την προσδοκία της ελεύσεώς Του. Έτσι κατανοούμε, γιατί την Παλαιά Διαθήκη ουδέποτε η Εκκλησία μας την κατανόησε με φυλετικά ή εθνικιστικά κριτήρια, αλλά πάντοτε θεολογικά.

Στους πολεμίους της Παλαιάς Διαθήκης κατά τούς νεότερους χρόνους ανήκουν και οι Ναζί. Στα χρόνια της ναζιστικής Γερμανίας, η Παλαιά Διαθήκη θα πολεμηθεί από τρεις χώρους, που είχαν όμως κοινό κίνητρο. Αυτό δεν ήταν άλλο, παρά οι ρατσιστικές φυλετικές αντιλήψεις των ναζί περί αρίας φυλής, ο αντισημιτισμός τους και η εχθρική τους τοποθέτηση απέναντι στον Χριστό και στο Ευαγγέλιο. Χαρακτηριστική είναι εν προκειμένω η δήλωση του Χίτλερ στις 6-7-1933: «Κάποιος πρέπει να είναι η χριστιανός η Γερμανός. Και τα δύο μαζί δεν μπορεί να είναι»[1].

Ο πρώτος χώρος, ο οποίος θα εκφραστεί με πρωτοφανή σκληρότητα και μίσος κατά της Παλαιάς Διαθήκης είναι η Γερμανική ναζιστική ιδεολογία. Πριν την ανάληψη της εξουσίας, επισήμως η ναζιστική προπαγάνδα έχει προετοιμάσει συστηματικά το έδαφος με τη διάδοση των αντιλήψεων του Houston Stewart Chamberlain.

Ο H.S. Chamberlain ήταν βρετανικής καταγωγής ρατσιστής φιλόσοφος, αρχικά θερμός γερμανόφιλος και τελικά πολιτογραφημένος Γερμανός, κατά τη διάρκεια του Α' παγκοσμίου πολέμου.

Το βασικότερο έργο του H. S. Chamberlain, *“Τα θεμέλια του 19ου αιώνα”* είναι γεμάτο[2], συν τοις άλλοις, απαξιωτικών και μειωτικών αναφορών κατά της Παλαιάς Διαθήκης, στα πλαίσια βεβαίως των ρατσιστικών αντιλήψεών του και της ιδεολογικής προσέγγισης του θέματος. Η αναφορά του Χίτλερ στο έργο αυτό του H. S. Chamberlain ήταν συχνή. Γι' αυτό, η ναζιστική προπαγάνδα θα αναπαράγει τις αντιλήψεις αυτές του H. S. Chamberlain, ώστε το έργο του στο οποίο αναφερθήκαμε, μέχρι το 1938 να έχει πραγματοποιήσει 23 εκδόσεις.

Ένα ακόμη χαρακτηριστικό παράδειγμα απ' αυτό το χώρο, αποτελούν οι θέσεις του Alfred Rosenberg. Ο A. Rosenberg υπήρξε ο κατεξοχήν θεωρητικός του ναζισμού, υπουργός του Χίτλερ και συνιδρυτής του εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος. Να σημειωθεί, ότι από το διεθνές δικαστήριο της Νυρεμβέργης καταδικάστηκε ως εγκληματίας πολέμου και απαγχονίστηκε στις 16-10-1946. Ο A. Rosenberg καταφέρονταν με πρωτοφανή περιφρόνηση εναντίον της Παλαιάς Διαθήκης, λέγοντας ότι περιέχει «ανόητες και επιβλαβείς διηγήσεις άξιες μόνο για Εβραίους»[3], και επιπλέον μιλούσε για «ποικίλα σκουπίδια της εβραϊκής, μεσανατολικής και αφρικανικής νοοτροπίας και ζωής»[4].

- [1]. Βλ. A. Läßle, *Kirchengeschichte in Längsschnitten*, München 1968, σ. 89 .
- [2]. Βλ. H. St. Chamberlain, *Die Grundlagen des neunzehnten Jahrhunderts. Erste Hälfte*, München 193823 .
- [3]. Βλ. A. Rosenberg, *Der Mythos der 20 Jahrhunderts*, München 193428, σσ. 601-603.
- [4]. Βλ. A. Rosenberg, *Der Mythos der 20 Jahrhunderts*, όπ.π., σσ. 172, 175.